

כח:

1

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

רע"י

מסורת הש"ס

ג א ב מ"י פ"ו מהל'
לשונות הלכות י שבת
ענין מה עושין לה"ע ס"י
מ ענין א:
ג א ב מ"י פ"ו מהל'
מעשה הקרבנות הל'
א ופ"ע מהל' מדרה הל'
א [עושין יד ס"י] הל'
ס"י יג וכהנ"ה]:

הגהות הב"ח

(ב) ג'ם' הסד' פסח
קדוש דרמ'ס פסח
בכדי קדושת הורף
לא פסח נב' חמטו
לסל: (ג) רש' י"ח
הניז' לאתקוני' יום סד'ד'
אמינא ובר' לט' חז'
(א) ד"ה חסוי' מחסל'
יום חסוי' לאח' שלש'
יום דהס' לא' חסוי'
יום לא' דהאדומ' לאח'
ויחזק' דמקדושת' לאח'
שלש' יום מחס': (ד) ד"ה
לח' לא' ג'ר'ח' ד'
הד' לל' ויחזק' דה'
תק' לחס': (ה) באד'
לא' שלש' יום רסא'
שלש' יום שלש' יום
עולה היה אמינא
אי הד' ביה ואמר
שלש' לאח' ל' יום
שלש' לא' הוי עולה
קמ"ל אפי' דהספא ד'
ניס:

גליון הש"ס

נח' וקא מנגנט ר' ירמיה.
גיטין יא ע"ב. שבת דף סג
ע"ב:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ועצבנו שלמים לאחר שלמים
אבל רישא כדקיימא קיימא
מוקי לה בפדיון. אבל סיפא
ו שלמים לאחר ל' יום תהא

היינו ראיצטרך ליה
 רס"ד אמינא קדושת
 קדושת דמים פקעה
 תרתי אלא אי אמר
 דמים למה לי למיתנא
 מקדושה חמורה לקדו
 מקלה לקדושה חמורה
 תהיו תיובתא דבר
 קדושה בכדי אמר רב
 הכי קאמר אם לא
 לאחר ל' יום עולה ה
 לאשה התקדשי לי לא
 ויאת"פ שנתעכלו המע
 דהדר ביה הניחא למ
 למ"ד חזורת מאי אש
 התם חזרת הכא שז
 במסירתו להדיוט יתיב
 קמיה דר' ירמיה וקא
 וקאמרי לבר פדא דאמ

מלאה קדושה עולה שיהי
י"א דכל כי האי גוונא לא
קמ"ל אלא ע' שלשים יום קמ"ל
קבוע צדק. ולא תימא הי"מ
גנון שזמנר כל שנה וי"א
אי גוונא דין הוא ששהה
פילו היכא שהקדים ואמר
י"א לא משכחה רוחא אלא
תוך כדי דבור אמר מעבש
מקום שזמנר כל שנה וי"א
ק"מ מי שזמנר לאחר שלשים
אז לאחר י' יום עולה אלא
לקדושה עולה שלא תחול
אז תחמר שאז שאלו אמרים
עוס שזמנר שזמנר לאחר שלשים
וזו עולה לא חיללא השתא
טעמא משום דלא פקעה
ועבש שלמים לאחר שלשים
אז השתא דלא היו עולה
צדק. כ"ל ומתקין הדינא
שאז דלאחר שלשים מהני הא
ש"ס יום שלמים י"א מי מהתם
רש"י הדר כינ נמי לא מני
אמר לשאר וכו'. כלומר דמי
שחיללא עולה ש"ס אע"פ
הוא: ש"ס. אלא תימא הי"א
וא"ת מאי קמקשה פשיטא
ועגלו המתים מ"מ הא איכא
אזי ואזי (קדוש נט.) וזאז ואזי
ש"ס כי חילי קדושי ליכא שטר
ממחיתו להדיעו הלכך פשיטא
דברך נחמן ורב ששת [ג] ד
רב הכס חזרת הכא לא מני
וינות (דף צב.) ויבוציעא משוק
אזי תחזיר דב ודאי אפי' שומרת
אזי תחזיר דב ודאי אפי' דב ודאי

לחנא למיתנא תרתי
הגוף לא פקעה בכדי
בכדי אמטו להכי תנא
אידי ואידי קדושת
תרתי השתא יש לומר
שה קלה פקעה מקדושה
צריכא למימר לימא
פדא דאמר לך בר פרא
פפא אמר לך בר פרא
אמר מעבשיו שלמים
וי מדי דהוה ⁶האומר
אחר ל' יום "דמקודשת
נקות פשיטא לא צריכא
למ"ד אינה חוזרת אלא
כא למימר אפי' למ"ד
אני ⁷דאמירתו לגבוה
ר' אבין ורב יצחק ברבי
מנחם ר' ירמיה יתבי
פראן חוזרות וקודשות
תפשוט

מעכשיו אע"ג דהלכו לך שלש
דקמתי לאחר שלשים יום עולה
ל' יום הוא עולה ופקע קדור
משום דקדים ואחר בירשאל
תחלה נעשה כאומר מעכשיו
הוא נעשה דאמר מעכשיו פ
בין בקדושת הגוף אבל בעל
ולא קשם לבד פלא ומתיבתא
דכיון דמחסרת למתני' ותר
ומעכשיו שלשים יום
ולמה לי למימר שוב דה"ק
דאמר תרץ למימר מעכשיו
לאחר שלשים יום שלשים הו
א' הדד ביה דא' הוא קמני
כל שלשים יום (ל' לאחר ש
ואמר מעכשיו הוולו ומעיקר
מעכשיו קודם שאמר לאחר
לאחר ל' יום עולה הו' דר
מעכשיו קודם שיאמר לאחר
למ"ד אינא קודם ששם עממ
מקודשת לשני מני למימר מ
חזורים. ששם עמדה ונתקדשה
למימר די לא אמר מעכשיו ל'
חזורת אפי' הכי האם לא ל'
שלשים יום: דאמריסו לנבוכד
עולה ולא אמר מעכשיו ולמי
פרא דאמר פדאן חזורים

למלוה דמיין ולא לפקדון דמיין
א וסבא נמי כיון דבדיבורא בעל
וחא ליה דלא גרעה אמירה לגבוה
ד' יוחנן וריש לקיש] כפ' האזנא
דר צביה. וא"ת וסבא נמי כמסי
פרה ו' ולא תקנה קר עד לאחר
יחזרה מצי למימר דיה כיון דלא
מזכר מסיבתא לדיקט צבין

נא להכי תני תרתי דבין קדושת הגוף :
למה לי למחני תרתי השפא מקדושה
עולה שהיא חמורה לקדושת שלמים
מר שלמים דקלה לקדושת עולה שהיא

חמורה מביעלי. אלא לאו חד לקדושת
הגוף וחד לקדושת דמיס דמרייהו
פסעי ויזמנא עולא ויזנא פירוקא:
ומא פסיו סינפיה דבר פדא. דהא:
אמר דאפי' קדושת הגוף פקעה כבדי
וכר פדא אמר נקנא פדון פסא אמת
דאפי' קדושת דמיס לא פקעה כבדי:
חמורי מסיפרא וסבי קפני. האומר
שור או עולה כל 'ו יום ומעשיו לאחרי
'ו יום שלמים כל 'ו עולה לאחרי 'ו יום
שלמים הואיל ואחר מעשיו חל עליה
שם שלמים מעשיו ומזוס הכי הוי
שלמים לאחרי 'ו יום דקדושת הגוף
פקעה כבדי כבדי הואיל ואחר מעשיו
אזל אס לא אמר מעשיו שלמים לאחרי
'ו יום עולה הוי אפילו לאחרי 'ו יום
(א) דמקודשת לאחרי 'ו יום דהאס לא
הקעס קדושת הגוף כבדי: **דמקודשא.**

לֹאחֵר ל' יום דכי לא אחר מעשיו
דמח' להא האומר לנשה היק
פרוטע וזו והמקדש ל' לאחר ל'
דמקדוש לאחר ל' יום וע"ז דנעמעלנו
המעוט של קדושין שאינם בעולם הריא
מקדושת לאחר ל' יום ה"ז כי לא אחר
יום של עולה הפתח מתי עולה הוי. ויפא
מעשיו ועד שלשים יום שלמים דלפני
שלמים וא"צ ללא אחר מעשיו
ר שלשים יום עולה דמיון שהזכיר עולה
לנך לאחר שלשים יום עולה הוי. והכא
הקדשה בתריווי ב'ון בקדושת דמי
אפילו קדושת דמיס לא פקעה ככדי
עולה בקדמיא קיימת: פשטע. כלומר
דה"ק שור זה עולה כל שלשים יום
למים דלאחר שלשים יום שלמים הוי
לא אחר מעשיו וכו' פשטע דמיון
מיומא ידענא להס לא אחר מעשיו
עולה: תריך לא גריבא. ווי דהא קמ"ל
דקאמרת דלאחר שאמר שור זה עולה
יום שלמים אע"ז דהשפא דרז ביה
כשאמר כל שלשים יום עולה לא אחר
יום שלמים ולא כלום קדוש ולא חמי
קמ"ל דדוקא צעיון שיאמר בתחלה
שיום יום שלמים דקאמר לעיל: הניחא
ונחמא דלשי בתוך שלשים יום אחר
דקדוש האומר נאמר וכו': אלא למד
שני בתוך ל' יום מקדושת לשני היכי מתי
ר שלשים יום עולה הוי. תריך אפי' למד
אחר מעשיו מעיקרה הוי עולה לאחר
ומפסירו לאפדוע. וכיון דלאחר מעשיו
לא פקעה כדי ולעולם הוי עולה: לבר
שום. ואפי' לאחר שנקטו חזר ופודין:

מִשּׁוֹם הֵכִי מִקֻּדֶּשֶׁת דָּהָא הִמְקִדֶּשׁ בְּשַׁעַר
הַקֹּדֶשׁ כִּי חִיַּל הִקְדֵּשׁ לַיְמִינָא לְעִיּוּרִי
בְּכַף קְדוּשֵׁי דְלֹאֵה מִשִּׁיָּהּ מִקְשֵׁי פְשִׁיעָא:
דְּקִדְּוִשׁוּן (ד' ע"ג): הִכָּא שְׂאֵנִי דְאִמְרִירו
אֲכַתִּי אֲמַאי לֹא מִנִּי הֵדֵר כִּיּוֹן לִלָּא
נִסִּי דְהִי קִימָא בְּגֻזָּמֹל לֹא קִיֵּה וְבוֹעִמִירו
(ע"ג): וְקִיֵּה עַד עֲלֹאֵר כִּי יוֹס וְלִגְבוּשָׁה נְמִי מִי
שֶׁל הִרְיֹט חֲמֹר וּבִמִּד' מִעֲשִׁיבֵי וְלֹאֲחֹר

(א) קדושין נט. כבוד מטה.
(ב) קדושין כח: ב"ב קלג:
ע"ו סג. תמורה כט: ב"ב ו.
תוספתא דקדושין פ"א,
(ג) ולא נחלא שם.

מוסף רש"י

ראע"פ שנתעכלו
המעצות. בחור ל' יום, דבי
כעו קדושין למיחל ליתניחו
למעו, אפילו הכי חילי
(קדושין נח). נתעכלו, שאין
בעין (בכורות חט.).

תוספות

[illegible]

ח"ד יומין פרק החמשה
 קדישין (דף נח): דלמחר
 ון קדושה בעולה פקעה
 שלשים יום עולה דקאמר
 שאין קדושה שלמים עליו
 לנטול קדושה עולה חוץ
 שלמים ויפא"ה ה"ק לאחר
 חמשה אחרית השונה נמנית
 תשעת דברי רבי לעזר:
 כדו נמי לפדותו ולחזור
 אשתא הא בשעת נמי
 שפיר וא"ה כמו דפרין
 ל"ל שפירא לית חיה האי
 וילא אלא משמע תורה

שליש
 אלו שלשים יום הי' לגמרי שלמים וקרב שלמים
 נספחיהם נעששו תחתיו קדושה שלמים יום י
 ועיר' דלף לענין הקרבה של עולת חור' ב י
 נעששו יום שלמים לא שיתלו ושלמים שלמים
 שלמים יום שלמים לא ב י ושלם ושלם י
 ושלם' ושלם' השמות הקדושים של י ושלם י
 ושלם' הקדושים לא שלמים יום שלם' ושלם' ושלם' ושלם'
 ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם'
 ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם'
 ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם' ושלם'

וְיָרֵם עַד אֲחֵרֵי שְׁלֹשִׁים יוֹם וְאִם מִיָּתָם
יִצְאָן מִן הַקְּדוֹשָׁה שְׁלֹשִׁים יוֹם יִקְרָאוּ עַל
לִפְעוּן שֶׁל הַקְּדוֹשָׁה שְׁלֹשִׁים חוץ שְׁלֹשִׁים
יָסֵם שֶׁאֵין הֵכָּה שֶׁשׁ קָרִים וּלְפָנֶיךָ מֵה
יּוֹם עִילָה (מִקְדָּשָׁא יוֹם) וְתַנְכְּסִי וְשֶׁ
לִפְנֵיךָ הֵרֵם אֶת הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל אֲחֵרֵי שְׁלֹשִׁים
יּוֹם מִחֲשִׁילֵת שְׁלֹשִׁים יוֹם כְּמוֹ גִּבִּי קִדּוֹשׁ
וְדַע אִם הָיָה קִדְּשׁ אֵל הִיוּ מִתְקַדְּשִׁים דְּבַר
מִתְקַדְּשִׁים דְּבַר שֶׁלֹּא בָּהּ לְשׁוֹלֵם הֶאֱלֵן
קְדָשָׁה דְּמַחֲשָׁה שֶׁחָסָה נָמִי מֵחַי לְקֹדֶשׁ
לִי לְחַפְצִי לְשׁוֹלֵם וְתַנְכְּסִי וְחַי לְדָן
לִי חַי חַי וְחַי וְחַי וְחַי וְחַי וְחַי וְחַי וְחַי וְחַי

[illegible][illegible]

לאשם
דפריש
לא לע
תוך ז'
שלשים
ז' יום
מעוט
אבר
ולתקון
קדושין
לכר
סגור